

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget.

N° 55

Attende Møde.

Fredagen den 21de Februar.

(Fortf.)

Her maa Regjeringen da udtale det som sin Overbeviisning, at det ikke kan skee ved et Tillæg til den i Finantsloven allerede beregnede Krigsstat, da Saadant vilde overstige Borgernes Skatte-Gyde, og at den tilraadeligste Udvei vil være at søge et nyt Statslaan. Regjeringen finder ikke Anledning for Liden til at udtale sig om, hvad der kunde blive nødvendigt at foreslaae Rigsdagen, hvis et saadant Laan ikke maatte lade sig afflutte paa sædvanlig Maade, fordi Finantsministeren, ifølge den Underretning, han derom har forskaffet sig, har en saadan Sikkerhed, som derom forud, inden Bemyndigelsen til at slutte Laan foreligger, kan have om, at det paagældende nye Laan vil være muligt. Om Prisen tør, idetmindste i dette Tilfælde, ingen bestemt Formening udtales. Dog havees det Haab, at Laanet ikke vil blive dyrere end det sidste danske engelske 5 pCts., hvoraf Hundredet har givet omtrent 89½ pCt. uden Fradrag af Provision og med Fradrag af denne, c. 87½ pCt. (som svarer til en Rentefod af c. 5¾ pCt. aarligt). Altsaa har dette Laan dog tilsidst vist sig over 1 pCt. billigere, end i den Rigsforsamlingen i 1849 meddeelte Beretning Pag. 9 blev calculeret.

I Henhold til det Foranførte er det fremlagte Lovudkast udarbejdet. Af Meddelelser fra Udlandet, som Finantsministeren ei har turdet afvente længere, vil det afhænge, om ikke Lovudkastets § 1 tør foreslaaes saaledes ændret:

„Finantsministeren bemyndiges til paa henstigtsmæssigste og billigste Maade at søge et Statslaan reist indtil en Sum af 7 Millioner Rbdlr. contant at modtage, med Forbehold af Rigsdagens

Stadfæstelse af Laanecontracten.“

Denne sidste Betingelses Tilføielse vil naturligvis, som i sig rigtigst, ogsaa være Regjeringen ønskeligst; men da man for Tilblikket ikke tør udtale nogen Formening om dens Mulighed, naar Sagen skal nyde Fremme, har Finantsministeren foreløbigt maattet begjære en mere udstrakt Bemyndigelse, beholdende sig det ovenfor fremsatte Ændringsforslag, naar han kan skønne det tilraadeligt under Sagens Behandling.

Lovudkastets § 3 forudsætter, at Rigsdagens nærmere Bestemmelse vil være at erhverve om Anvendelsen af den Deel af det indkommende Laan-Provenu, som ikke maatte medgaae til de i Paragraphen særligt betegnede Udgifter. At herfor kan findes en for Landet heldig productiv Anvendelse efter Krigens Dødsfor, behøver formeentligt ingen nærmere Udviisning.

At Landet vil formaae at bære den foreslaaede Forøgelse af Statsgjelden, er Regjeringens Overbeviisning, idet man gaar ud fra, at, hvorledes end Krigens Udfald bliver, vil der ikke kunne blive Spørgsmaal om, at det egentlige Kongerige Danmark alene skulde kunne komme til at bære den hele, af det samlede danske Monarchie i Fortiden stiftede og paa samme endnu hvilende Statsgjeld. Under Tit. D fremlægges en Overstigt over den danske Statsgieldes Formindskelse og Forøgelse siden 1834, hvoraf et temmeligt beroligende Resultat kan uledes.

Bilag Tit. A.

A. Af det for de danske Finantsers Regning i Aaret 1849 med Handelshuset Hambro & Søn i London contraherede 5 pCt.-Laan paa Lst. 800,000 nominelt er i samme Aar: